

[Statsministeren.]

statsbudgettet ikke kan øges, at man ønsker, at der skal gås videre ad besparelservejen. Vi har nu fået at vide, at militæret er urørligt. Lad os så få at vide, hvilke andre indtægter på statsbudgettet det er, det ærede medlem ønsker at røre.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Overfor de konservative angreb på regeringen i anledning af de nedsatte udgifter til forsvaret vil jeg gerne sige, at selv nu må man regne med, at de årlige udgifter til militæret bliver omkring 1 milliard kroner. Ifølge den opgørelse, jeg tidligere har givet over, hvor store skatter der skal til for at dække et sådant beløb, og efter det, der nu i de seneste dage er oplyst af det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen, vil det kræve en skatteudskrivning på omkring det dobbelte, altså omkring et par milliarder kroner om året. Jeg har udtalt ønske om at få udgifterne til forsvaret nedsat, og ministeriet skal derfor ikke have utak for, at det er sket. Det er efter min opfattelse den rigtige vej at gå for at komme ned med de altfor høje skatter og for at få orden i den danske valuta. Bedre valutabalace og lavere skatter kan opnås ved besparelser på militæret, og det er efter min opfattelse hyklerisk at vende sig imod militære besparelser og dog kræve både orden i valutaen og lavere skatter.

Carsten Raft: Den højtærede forsvarsminister slog lidt summarisk fast, at forsvarsstyrelsen var blevet hørt. Det er nok lidt kort udtrykt. I det første tilfælde, i sommer, er man blevet hørt, hedder det — såvidt jeg kan se af ministerens manuskript, var det inden udarbejdelsen af 18 måneders tjenestetids-forslaget; men er man blevet hørt, inden beslutningen blev taget? I det andet tilfælde er man ikke blevet hørt — det har ministeren ganske klart sagt — af økonomiske og finansielle grunde. Ingen skal dog fortælle mig, at forsvarsstyrelsen,

hvis man er nået til en bestemt aftale om, at der skal spares så og så mange penge, ikke skulle kunne indkaldes så hurtigt, at den kunne udtale sig om, hvilke besparelser der skulle ske og på hvilke budgetter. Men det skete altså ikke. Forsvarsministerens frygt for, at forsvarsstyrelsen skulle blive en særlig myndighed, som tiltog sig rettigheder, kan vi vist ganske se bort fra. Det har der ikke været nogen som helst grund til at tro. Ifølge lovens mening og ifølge de folks mening, som har været med til at give loven, har hensigten været at give forsvarsstyrelsen den bestemte stilling, og det er ganske sat til side. Forsvarsstyrelsen eksisterer ikke i ministerens dispositioner i den form, hvori den eksisterer i loven.

Den højtærede forsvarsminister siger, at han har ikke rettet nogen beskyldninger mod den venstre-konservative regering for, at det varede så længe med radardækningen. Nej, det har den højtærede forsvarsminister ikke, men må jeg have lov at læse et par linier op af ministerens tale efter manuskriptet, for dèr har vi et meget elegant og interessant eksempel på, hvordan man kan sige sådan noget uden at rette nogen som helst beskyldning. Det er en nydelse at læse det, rent stilistisk er det virkelig fikst gjort, når man kan slutte med at sige, at man ikke retter nogen beskyldning. Det hedder således (sp. 334—335):

„Opbygningen af et selvstændigt dansk flyvevåben blev påbegyndt i oktober 1950. Få uger senere trådte det første ministerium Hedtoft tilbage. Der gik derefter tre år — tre år — med et venstre-konservativt styre, hvor et fuldstændigt radarvarslingssystem ikke blev opbygget. Det var langtfra bragt i orden, da den nuværende regering tiltrådte. Der var en række vigtige radarvarslingsstationer, som ikke var bygget eller påbegyndt, og det skyldes ikke, at de nødvendige bevillinger var blevet nægtet den tidligere regering.

Enten der nu har været den ene eller den anden årsag til, at flyvevåbnets